

Ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας στην Ιερατική Σύναξη της Αρχιεπισκοπής Κύπρου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου](#)

Ιερατική Σύναξη πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου 2023 στο Μέγα Συνοδικό της **Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου** με ομιλητή τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο**.

Τον ομιλητή παρουσίασε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Γεώργιος, ο οποίος και ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη κ. Χρυσόστομο για την παρουσία του στην Αρχιεπισκοπή και την αποδοχή της προσκλήσεως να ομιλήσει στους κληρικούς της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου.

Ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε διεξοδικά το θέμα «Ιερωσύνη: χάρισμα εν τη Εκκλησία και διακονία εν τω κόσμω. Η εκκλησιολογία της διακονίας».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος αναφέρθηκε για τη χριστολογική και πνευματολογική βάση της χαρισματικής ιερωσύνης. «Αφετηρία για το θέμα της ιερωσύνης και των χαρισματικών λειτουργημάτων στην Εκκλησία είναι η χριστολογική θεώρησή τους. Δεν είναι τυχαίο ότι στα κείμενα της Καινής Διαθήκης όλα τα υφιστάμενα λειτουργήματα αποδίδονται στον Χριστό. Αυτή η αφετηριακή αρχή μας οδηγεί στη θεώρηση ότι κάθε λειτούργημα στην Εκκλησία ταυτίζεται με αυτό το λειτούργημα του Χριστού, το οποίο, ως λειτούργημα στο σώμα του Χριστού, αποτελεί μία προβολή της παρουσίας του Χριστού στην Εκκλησία, στοιχείο απαραίτητο σε κάθε θεολογική προσέγγιση του θέματος των λειτουργημάτων.

Το δεύτερο αφετηριακό στοιχείο είναι ότι το λειτούργημα του Χριστού μέσα στην Εκκλησία προϋποθέτει την παρουσία του Αγίου Πνεύματος, όπως απαραίτητο είναι το Άγιο Πνεύμα και στο γεγονός της ενανθρωπήσεως του Ιησού Χριστού».

Ακολούθως, ο ομιλητής αναφέρθηκε στην ιερωσύνη ως εκκλησιολογικό γεγονός: «και το λειτούργημα της ιερωσύνης και το γεγονός της χειροτονίας, που σχετίζεται με το συγκεκριμένο λειτούργημα, αναφέρεται στην κοινότητα και όχι σε άτομα. Η φύση του λειτουργήματος στην Εκκλησία και διά της Εκκλησίας εκτός από ιερατική είναι συγχρόνως ενταγμένη και σε ένα πλέγμα σχέσεως κοινωνίας, η δε πράξη της χειροτονίας είναι μία πράξη διάκρισης του κάθε λειτουργήματος».

Αναφέρθηκε στα χαρισματικά λειτουργήματα και τη Θεία Ευχαριστία «με βάση το κριτήριο της σχέσης Ευχαριστίας, κανονικού Επισκόπου και λειτουργημάτων υφίσταται και η διάκριση μεταξύ των δομικών - ευχαριστιακών διακονημάτων (χειροτονίες), και των μη δομικών διακονημάτων (χειροθεσίες).

Το τρίτο στοιχείο που ανέπτυξε στην ομιλία του ήταν για το ιερατικό χάρισμα και τη διακονία σε σχέση προς την κοινότητα. «Η ιερωσύνη υπάρχει ενεργός μόνο εντός της Ευχαριστιακής κοινότητας και όχι εκτός ή υπεράνω αυτής. Η χειροτονία, ως μία πράξη χαρισματική και δωρεάς καθιστά τον ιερέα σε μία

ιδιαίτερη σχέση με την κοινότητά του. Αυτό σημαίνει ότι στο πλαίσιο αυτής της συγκεκριμένης κοινότητας καλείται να λειτουργεί και να διακονεί. Επιπλέον δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει ότι η Εκκλησία είναι εν τω κόσμω αλλά ουκ εκ του κόσμου».

Στο δεύτερο μέρος της ομιλίας του, ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας ανέπτυξε το εκκλησιολογικό πλαίσιο της διακονίας. «Τόσο στον λαό του Ισραήλ όσο και στη ζωή της αρχέγονης Εκκλησίας η διακονία ήταν ανέκαθεν συνδεδεμένη με συγκεκριμένα πρόσωπα. Τα πρόσωπα χαρακτηρίζονταν ως υπηρέτες του Θεού και μεσίτες μεταξύ του Θεού και του λαού του Θεού, όπως π.χ. ο Μωϋσής ο οποίος θεωρείτο ως ο διάκονος της πρώτης διαθήκης (Β' Κορινθ. 3,7,9) και το αξίωμά τους αναγνωρίζετο ως διακονία (Πράξ. 1, 17,25). Το δεύτερο μέρος χωριζόταν σε δύο τμήματα. Το πρώτο: ο επίσκοπος και τα μη δομικά λειτουργήματα εν τη Εκκλησία. «Στη ζωή της Εκκλησίας είναι γνωστό ότι εκτός από τα λεγόμενα δομικά λειτουργήματα, του επισκόπου - πρεσβυτέρου, διακόνου και των λαϊκών, τα οποία υφίστανται εκ της χειροτονίας, υπάρχουν και τα μη δομικά, τα οποία προέρχονται εκ της χειροθεσίας και τα οποία θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε ως ιστορικά λειτουργήματα, γιατί διακονούν μόνο την οριζόντια και ιστορική διάσταση της Εκκλησίας.

Η παρούσα διάκριση μεταξύ των εκ της χειροτονίας και των εξ της χειροθεσίας λειτουργημάτων επιβεβαιώνεται από τη συζήτηση, η οποία αναπτύχθηκε με αφορμή την ερμηνεία του ΙΣΤ' κανόνα της Πενθέκτης, όπου η διακονία δεν είχε μόνο τον χαρακτήρα της Ευχαριστιακής διακονίας αλλά και της υπηρεσίας προς τα μέλη της κοινότητας, όπως ήταν για παράδειγμα η διακονία των τραπεζών, η θεραπεία των υλικών αγαθών των πιστών και η λογεία για τους πτωχούς».

Το δεύτερο τμήμα του δευτέρου μέρους της ομιλίας ήταν η ιερωσύνη και η μετ' επιστήμης διακονία «εν τω κόσμω». «Ο επίσκοπος, ως ο προεστώς της Ευχαριστιακής κοινότητας, καλείται να αγκαλιάσει, ως ο ατενίζων το μέλλον, τα προβλήματα του κόσμου και της ζωής και μετ' επιστήμης, κατά την έκφραση του Μ. Βασιλείου, να τα αντιμετωπίσει ώστε να ποιμάνει τον λαό του Θεού με σκοπό να τον καταστήσει βασίλειον ιεράτευμα και έθνος άγιον. Τί συνεπάγεται όμως αυτή η μετ' επιστήμης ποιμαντική και φιλόνηθη διακονία της Εκκλησίας από τον επίσκοπο πρώτιστα για τα του κόσμου πράγματα και εν τω κόσμω;».

Συμπεραίνοντας, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι «η ενορία πρέπει να καταστεί το κέντρο της διακονίας και της ζωής του εκκλησιαστικού σώματος. Πρέπει να γνωστοποιηθεί στα χαρισματικά εκείνα μέλη της ενορίας, τα ενεργά στην ενοριακή διακονία, ότι κανένας δεν περισσεύει στο ενοριακό έργο, αξιοποιώντας με τον τρόπο αυτό τα ειδικά χαρίσματά τους. Στην ενοριακή διακονία κανένας δεν

θεωρείται αυτάρκης αλλά οι πάντες καλούνται να υπηρετήσουν και να συνδιακονήσουν έστω και επικουρικά στο έργο της. Αυτή η αξιοποίηση προϋποθέτει την προσφορά θυσίας και αγαπητικής ελευθερίας, γεγονός το οποίο οδηγεί στον γνήσιο εθελοντισμό.

Η ενορία πρέπει να λειτουργεί ως κέντρο διακονίας και μέσο υπέρβασης κάθε νοοτροπίας ίδρυμα τιμής αντιμετώπισης των ποιμαντικών προκλήσεων.

Ο Επίσκοπος πρέπει να εμπνεύσει στα μέλη των ενοριακών - ευχαριστιακών κοινοτήτων ότι η Εκκλησία σέβεται την ελευθερία ακόμα και του αμαρτωλού, καταπολεμεί όμως την αιτία της αμαρτωλότητάς του και τις συνέπειές της, παρέχουσα απροσωπώληπτα κάθε δυνατότητα προς μετάνοια».

Τέλος, ο ομιλητής ευχαρίστησε τον Μακαριώτατο για την πρόσκληση και ευχήθηκε σε όλους καλά Χριστούγεννα.

Παρόντες στη Σύναξη ήταν ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος, ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινής και οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Καρπασίας κ. Χριστοφόρος και Νεαπόλεως κ. Πορφύριος.

Ακολούθησε γόνιμος διάλογος, ενώ την σύναξη έκλεισε ο Επίσκοπος Καρπασίας, ευχαριστώντας τον ομιλητή για την εμπειριστατωμένη και με βάθος θεολογική του ομιλία.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, μετά την Ιερατική Σύναξη, είχε κατ' ίδιαν συνάντηση με τον Προκαθήμενο της Εκκλησίας της Κύπρου.

Να αναφερθεί ότι με την ευκαιρία της παρουσίας του στην Αρχιεπισκοπή, ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας τέλεσε τρισάγιο στον τάφο του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Κύπρου κυρού Χρυσοστόμου Β', με τον οποίο γνωρίζονταν αρκετά χρόνια πριν.

